

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Zuzana Šicová

Studijní obor: Český jazyka a literatura se zaměřením na vzdělávání
Chemie se zaměřením na vzdělávání

Název práce (česky/anglicky): Práce s chybou při vyučování českého jazyka na druhém stupni základních škol / Teaching through working with mistakes for 6.–9. grade of primary school

Vedoucí práce: PhDr. Jana Bílková, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Hana Goláňová, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	A
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	B
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	B

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření vedoucího/oponenta práce k antiplagiátorské kontrole:

Celková podobnost s jinými texty činí přibližně 6 %.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: A

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. S tradičním rozlišováním chyb na chyby *hrubé* a *malé* při výuce českého jazyka můžeme polemizovat, což vy také sama uvádíte v BP na s. 21. Používá se v naší pedagogické praxi ještě jiný koncept pro kategorizaci chyb, který by byl škálově širší a vhodnější?
Nicméně termín *hrubá chyba* se užívá i v přírodních vědách – např. pro přehlédnutí osoby provádějící výzkum, pro zvolení špatné metodiky nebo odlišnosti v měření způsobené přístroji apod.

2. Pracujete i vy při své školní praxi s rozlišováním pravopisných chyb na *chyby malé* a *hrubé*? A vysledovala jste to, jaký mají přístup k hodnocení chyb vaši kolegové na základní škole (pravopis – *hrubé* x *malé*, obecný přístup k chybování u žáků apod.)?

3. Setkala jste se s podobným konceptem *chyby hrubé a malé* i v zahraniční literatuře? Nenabízela by se tu inspirace pro odlišný přístup ke kategorizaci jevů spojených s chybovostí?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Obě části bakalářské práce (teoretická i praktická) jsou vypracovány přehledně a promyšleně na sebe navazují.

Autorka si zvolila téma, které je nosné nejen pro ni, ale je předmětem k diskusi pro ostatní pedagogy především proto, že vede k zamyšlení nad tím, jak dnes efektivně učit a hodnotit současné žáky tak, aby pedagog podpořil proces jejich růstu (zvládnutí školní látky, osobnostní vývoj žáka).

Vysoce bych hodnotila praktickou část s metodickými i výukovými materiály, které autorka práce otestovala přímo v praxi. Věřím, že tyto didaktické materiály obohatí výuku i jiných pedagogů. Myslím, že vhodná sebereflexe pro žáky je např. vytvoření sešitu „*Moje pravopisné chyby*“.

Pravopisné chyby a překlipy se vyskytují v BP poměrně málo, jen by bylo dobré některé myšlenky lépe stylizovat, např. s. 11: „*Václav Kulič, známý odborník v oblasti pedagogické psychologie, porovnal ve své publikaci Chyba a učení typologie chyb **dle jejich kvality** od nejrůznějších autorů, kteří se tématem vlivu chyby na učení zabývali.*“

V BP postrádám odkazy (ve zdrojích) na *Internetovou jazykovou příručku*, na *Akademickou příručku českého jazyka* (Pravdová, Svodová) nebo některá pravidla českého pravopisu – základní příručky, se kterými by učitelé měli při výuce češtiny pracovat.

Datum a podpis vedoucího/oponenta práce:

30. 5. 2023

Mgr. Hana Goláňová, Ph.D.